

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXXIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה
 לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשליכו
 באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע כה
 הוה כי פרעה אהרן לשמחה בקמיהם: ויעמד משה
 בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל
 בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו
 איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
 והרגו איש את אחיו ואיש את דעהו ואיש את

קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
 ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם
 היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום
 ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם ל
 חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי
 אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר
 אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי
 זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא
 מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר
 חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם
 אל אשר דברתי לך הנרה מלאכי ילך לפניך וביום
 פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: וינף יהוה את העם על לה

Levita ex
 jussu Mo-
 seh circiter
 tria millia
 hominum
 interfici-
 unt.
 30 Moseh
 populum ad
 poeniten-
 tiam hor-
 tatur: &
 pro illo orat
 Deum.
 33 Deus ex-
 audit eum,
 & suppli-
 cium dif-
 fert.

אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר לנא
 יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
 מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך
 מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפריזי
 החוי והיבوسی: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה
 בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך:

Cap. xxxiii
 Deus indi-
 cat Moseh
 populum
 sua presen-
 tia indi-
 gnum esse.

וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולאשתו
 איש

Populus or-
 natu suo

*privatur ;
 & Deus
 imperat eis,
 ut precipua
 ornamenta
 deponant.
 6 Moseh,
 quod popu-
 lus apud
 Deum gra-
 tia non va-
 leret, taber-
 naculum si-
 bi extra ca-
 stra parat.*

ה איש עריו עליו : ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחר אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עריך מעליך ואדעה מה אעשה לך : ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב : ומשה יקח ארז האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה : והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה : והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה : וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל :

*Moseh, dum
 videt cu-
 ram edu-
 cendi popu-
 lum sibi soli
 imponi à
 Deo, petit
 ab ipso, ut
 vias suas
 edoceat
 eum.
 14 Deus
 promittit
 Moseh sua
 presentia
 ad futu-
 rum.*

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הורעתני ארת אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה אסנא מצאתי חן בעיניך הורעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך רגזי הזה : ויאמר פני לכונה נחתי לך : ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה : ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה :

*Moseh petit
 à Deo, ut
 gloriam
 suam ipse
 ostendat.*

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני וארעה בשם : ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי

ב א 2 א וקראתי

וּקְרָאתִי בִשְׁם יְהוָה לִפְנֵיךָ וַחֲנֹתִי אֶת־אִשֶׁר אֲהִין

וְרַחַמְתִּי אֶת־אִשֶׁר אֲרַחֵם: וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת־כַּפְּנֵי לַאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם

אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר: וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ

בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשָׁכַתִּי כִפֵּי־עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהִסְרֹתִי

אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרֵי וּפְנֵי לֹא־רָאוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים לָךְ

כַּרְאֲשֵׁנִים וְכַתְּבֹתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־הִינוּ

עַל־הַלַּחַת הַרְאֲשֵׁנִים אֲשֶׁר־שָׁבַרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר

וְעֲלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל־הָרִים סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ

הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יְרֵאֵךְ בְּכָל־

הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבַּקֵּר אֶל־יְרֵעוּ אֶל־מוֹל הָהָר הַהוּא:

וַיִּפְסַל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כַּרְאֲשֵׁנִים וַיִּשְׁכַּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר

וַיַּעַל אֶל־הָרִים סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי

לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא הַ

שֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה

אֶל־רַחוּם וַחֲנוּן אַרְךָ־אֲפִים וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת: וַיִּצַּד חַסֵּד

לְאַלְפִים נִשְׂאֵ עֵן וּפִשְׁעוֹ וְהַטְּאָה וְנִקְהָ לֹא־יִנְקָה פִקְרֵי עֵן

אֲבוֹת עַל־בְּנֵי וְעַל־בְּנֵי עַל־שֵׁם וְעַל־רַבְעִים:

וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אֶסְנֶנָּה

מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי־עַם

קָשָׁה עֲרַף־הוּא וְאֹסֵלַחַת לַעֲוֹנוֹנוֹ וְלַחַטְאוֹתֵנוֹ וְנִהְלֵתָנוּ:

וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית נָגִיד כָּל־עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה

נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם

וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה

כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שָׁמַר לָךְ אֶת־

אֲשֶׁר אֲנִי מְצֹוֶה הַיּוֹם הַזֶּה גִּרְשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאָמֶרִי

וְהִכְנַעְנִי וְהִחַתִּי וְהִפְרִיזִי וְהִחַוִּי וְהִיבֹסִי: הִשְׁמַר לָךְ

פֶּן

Deus sua faciei visionem denegat ei. Assignat ei locum, in quo posteriora sua demonstrat illi.

Cap. xxxiv. Deus precipit Moyses, ut iterum duas tabulas lapideas dolet, ad scribendum in eis decalogum: atque expectet eum in monte.

Mose ascendit in montem.

Deus descendit in nube.

Deus transiens ante eum, vias suas demonstrat illi; & ipse sese Deo incurvat.

Petit a Deo, ut populum praecedat.

Deus patrum instituit, se mirabilia cum populo facturum nunquam visa.

וי

פסוק

7 וכן נכתו